

Χριστόψυχοι.
Γερόντισσα Φιλοθέη.

Αγάπη Θεού είναι να βγαίνει κανείς από τον εαυτό του. Και η αγάπη προϋποθέτει οπωσδήποτε ταπείνωση, και η ταπείνωση υπακοή. Δεν μπορεί να φτάσει κανείς στην αγάπη έξω από την ταπείνωση και την υπακοή· υπακοή στο θέλημα του Θεού. Μόνο τότε φτάνει κανείς στην αγάπη. Στα περσινά συνθήματα που δώσαμε την Πρωτοχρονιά, εμένα μου έτυχε αυτό το πολύ ωραίο: «Η ζωή της ψυχής είναι η αγάπη. Τότε νιώθεις ότι όλοι σε αγαπούν, ακόμη και εκείνος που έρχεται να σε σουβλίσει».

Ε, ναι, όταν φτάσει κανείς σε τέτοια μέτρα αγάπης, ποιον να φοβηθεί; Πήγαιναν οι μάρτυρες στο μαρτύριο· τους σούβλιζαν, τους έκαιγαν, τους έριχναν στα θηρία, αλλά δεν πάθαιναν τίποτε, γιατί αγαπούσαν πάρα πολύ τον Χριστό. Και όταν αγαπάει κανείς ειλικρινά τον Χριστό, αγαπάει και την εικόνα του Χριστού, τον άνθρωπο, τον πλησίον, όποιος κι αν είναι αυτός. Και πώς τα καταφέρνουμε τώρα εμείς και ζούμε όπως ζούμε, ενώ όλη η ζωή μας πρέπει να είναι έτσι, πρέπει να είμαστε Χριστόψυχοι;

Σήμερα διάβασα αυτή την πολύ ωραία λέξη: Χριστόψυχοι· δεν είναι πολύ ωραία; Να έχουμε ψυχή Χριστού. Ξέρετε πόσα θαύματα μπορούν να γίνουν μετά; Θα αλλάξουν όλο το μοτίβο της οικογένειας, όλης της κοινωνικής

ομάδος. Πότε; Αν αρχίσουμε έτσι, αν βάλουμε δηλαδή στόχο στη ζωή μας να αγαπούμε τον αδελφό όπως τον εαυτό μας.

Όπως θα θέλαμε να μας συμπεριφερθούν οι άλλοι, να συμπεριφερθούμε και εμείς, χωρίς να δίνουμε πιστοποιητικά αθώωσης στους άλλους – έχουν και εκείνοι τα προβλήματά τους, τις αρρωστημένες τους καταστάσεις, όπως έχουμε όλοι μας – αλλά να κρίνουμε από τον εαυτό μας· θα θέλαμε οι άλλοι να μας συμπεριφερθούν έτσι, δηλαδή να μας απορρίψουν, να μας κατακρίνουν, να μας καταδικάσουν; Εμείς γιατί είμαστε πρόθυμοι να το κάνουμε; Χριστιανός αυτό σημαίνει: Χριστόψυχος. Τι θα έκανε ο Χριστός εκείνη την ώρα, τι θα έκανε ο άγιος;

Αν αυτά συνέχεια τα δουλεύουμε μέσα μας, θα έχουμε πάρα πολλή προκοπή, ξέρετε. Χωρίς να το καταλάβουμε, σιγά-σιγά, σιγά-σιγά θα ανοίγει η καρδιά μας, θα ξεδιπλώνεται, θα φύγουν όλες οι απωθημένες ενοχές, και στο τέλος θα φτάσουμε στην απλότητα, έτσι όπως τα γράφουν οι πατέρες και όπως μας τα δίδαξε και ο Πάτερ (Συμεών).

Και όταν φτάσει κανείς στην απλότητα, δεν φοβάται μετά τίποτε· όλα τα παραβλέπει, όλα τα συγχωρεί, όλα τα δικαιολογεί, και έχει μέσα του μια πληρότητα, η ψυχή του γεμίζει από χαρά ουράνια.

Έτσι πιστεύω να είναι τα πράγματα. Ωφελείται και αυτός (που είναι Χριστόψυχος), ωφελούνται και όλοι οι άλλοι γύρω του, και εσείς στις οικογένειες, και εμείς στα μοναστήρια, και άλλοι στην εργασία τους και όπου υπάρχουν ανθρώπινες ομάδες και κοινωνίες.

Συμφωνείτε μ' αυτά; Όπως βλέπετε, δεν είναι δικά μας επινοήματα ούτε δικά μας κατασκευάσματα. Να, είπαμε να αναφέρουμε λίγα από αυτά που μας δίδαξε ο Πάτερ, σιγά-σιγά να αρχίσουμε να τα μελετούμε λίγο πιο προσεκτικά και να κάνουμε όλοι μια φιλότιμη προσπάθεια να τα βιώσουμε. Όχι επειδή έχουμε κάποια υποχρέωση απέναντι άλλων, όχι· για τον εαυτό μας βασικά. Εμείς θα κερδίσουμε πρώτα, εμείς θα είμαστε χαρούμενοι, εμείς θα είμαστε άνθρωποι γεμάτοι με περιεχόμενο ουράνιας εμπειρίας.

Από το βιβλίο: Φιλοθέης μοναχής, Προσεγγίζοντας τη διδαχή του πατρός Συμεών. Συνάξεις κυριών. Πανόραμα Θεσσαλονίκης 2016, σελ. 134-136.

Στο βιβλίο αυτό η Γερόντισσα Φιλοθέη (του Ι. Γυν. Ησυχαστηρίου “Το Γενέσιον της Θεοτόκου” Πανοράματος Θεσσαλονίκης) είχε ως οδηγό τη διδαχή τού μακαριστού π. Συμεών Κραγιοπούλου, ο οποίος υπήρξε μέχρι την κοίμησή του (30.9.2015) ο πνευματικός πατέρας του Ι. Ησυχαστηρίου.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>